

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 12 0 U 004541 14 Uvp
Banja Luka, 04.05.2017. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Smiljane Mrše predsjednika vijeća, Edine Čupeljić i Strahinje Ćurkovića, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sanje Oraščanin, u upravnom sporu po tužbi JPŠ Š. RS a.d. S., Šumsko gazdinstvo M. L., koje zastupa direktor R.D. (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj 21.05/474-45/13 od 08.04.2014. godine, tužene Republičke uprave za ..., u predmetu priznavanja prava svojine na uzurpiranom zemljištu, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 004541 14 U od 17.06.2014. godine, u nejavnoj sjednici održanoj dana 04.05.2017. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 004541 14 U od 17.06.2014. godine preinačava tako da se tužba uvažava i osporeni akt poništava.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba protiv osporenog akta, bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Područne jedinice L. broj 21.27/474-5/13 od 28.05.2013. godine. Tim prvostepenim rješenjem P.S. iz L.1 (zainteresovano lice) priznato je pravo svojine na uzurpiranom zemljištu označenom kao k.č. br. 1143/7 oranica u površini od 9.500 m² upisana u zk. ul. broj 148 k.o. Z.S., kao opštenarodna imovina sa 1/1 dijela, a po katastarskom operatu upisana pl.broj 235 k.o. P., kao posjed P.S. sa 1/1 dijela i k.č. broj 1143/35 šuma u površini od 4.100 m² koja će nastati cijepanjem od matične parcele k.č. broj 1143/1 šuma u površini od 2.377.155 m² upisana u zk. ul. broj 151 k.o. Z.S., kao društvena svojina sa pravom raspolaganja Š. RO K. Ž. OUR Š. M. L. sa 1/1 dijela, a po katastarskom operatu upisana u pl. broj 45 k.o. Podgora, kao posjed Pere Stevanovića sa 1/1 dijela.

Pobijanom presudom, prihvaćeni su u potpunosti razlozi obrazloženja osporenog akta, te navedeno da je tuženi organ raspravio sve žalbene navode istaknute na okolnost provjere podataka o upisu predmetnog zemljišta u zemljišne knjige i katastarski operat, na osnovu kojih je utvrđeno da se radi o zemljištu u državnoj svojini i da je parcela u naravi šuma prema odluci Skupštine opštine L. broj 474-04/II-2-366 od 15.07.1982. godine koja se odnosi na utvrđivanje granične linije, ostala u kompleksu poljoprivrednog zemljišta, zbog čega ima status manje izolovanog zemljišta pod šumom, pa kako je u posjedu zainteresovanog lica, to su se ispunili svi uslovi za priznavanje prava svojine na predmetnom zemljištu u njegovu korist, zbog čega se to činjenično utvrđenje razlozima tužbe ne dovodi u sumnju.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede zakona i pravila postupka koja je od uticaja na rješenje stvari. Navodi da je neosnovan i nepravilan zaključak upravnih organa, a i nižestepenog suda da predmetno zemljište u naravi šuma ima status manje izolovanog zemljišta pod šumom, a s obzirom da se nalazi u kompleksu poljoprivrednog zemljišta, jer je u članu 2. Odluke Skupštine opštine L. od 15.07.1982. godine navedeno da zemljišta pod šumom koja nisu obuhvaćena graničnom linijom u smislu člana 17. ZU nemaju status manje izolovanih zemljišta pod šumom. U cilju razjašnjenja tih navoda, poziva se i na komentar ranijeg Zakona o uzurpaciji („Službeni list SRBiH“ broj: 6/78), koji je sadržavao istovjetnu odredbu i u kojem je navedeno da je preduslov da pojedina zemljišta potpuno dobiju status manje izolovanog zemljišta pod šumom, jeste da kod povlačenja granične linije ostanu u poljoprivrednom kompleksu i da Skupština opštine prilikom usvajanja odluke o utvrđivanju granične linije, utvrdi da se ta zemljišta smatraju manje izolovanim zemljištem pod šumom. Sve navedeno ukazuje da zemljišta pod šumom iako su odvojena od šumskog kompleksa, ne moraju dobiti status manje izolovanih zemljišta pod šumom, ako se to ne ustanovi odlukom Skupštine opštine, zbog čega se uzurpantima na takvom zemljištu ne može priznati pravo svojine. S obzirom da je u predmetnom postupku nesporno utvrđeno da se predmetno zemljište nalazi u poljoprivrednom kompleksu, ali da nije označeno kao manje izolovano zemljište pod šumom, to nema osnova da se na istom zainteresovanom licu prizna pravo svojine. Predlaže da se zahtjev usvoji, pobijana presuda ukine i postupak ponovo provede.

Tužena je u odgovoru na zahtjev predložila da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Zainteresovano lice nije dalo odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev i pobijanu presudu po odredbama člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu proizilazi da je predmetni postupak pokrenut po zahtjevu zainteresovanog lica od 10.04.2013. godine kojim je zatražio priznavanje prava svojine na zemljištu označenom kao k.č. br. 1143/7 i 1143/1 k.o. P., koje je, kako navodi, uknjiženo kao opštenarodna imovina, a koje je naslijedio od svog oca, te da postoji kontinuitet korištenja tog zemljišta od strane njegove porodice u periodu dužem od 100 godina, a na koju okolnost je predložio saslušanje svjedoka, M.Đ. i V.L.

U postupku po zahtjevu, pribavljen je nalaz vještaka geometra iz kojeg proizilazi da je vještak sačinio snimanje pokazanih granica zemljišta na licu mjesta, izvršio identifikaciju toga zemljišta i premjer, te nakon toga izvršio upoređivanje položaja zemljišta u odnosu na skicu o povlačenju granične linije po članu 17. ZU, pa utvrdio da se obje parcele nalaze u poljoprivrednom kompleksu, da je parcela k.č. broj 1143/7 u naravi poljoprivredno zemljište, oranica, u površini od 9.500 m², upisana u zk. ul. broj 148 k.o. Z.S. kao opštenarodna imovina, a parcela k.č. broj 1143/35 da je u naravi šuma, da nije formirana na terenu, što da će se učiniti naknadno ukoliko se ispune uslovi za priznavanje prava svojine zainteresovanom licu, kada će se izvršiti i cijepanje matične parcele, koja je označena kao k.č. broj 1143/1 u površini od 2.377.155 m² i od koje zainteresovano lice drži u posjedu 4.100 m², a koja je uknjižena u zk. ul. broj 151 k.o. Z.S. kao društvena svojina, sa pravom raspolaganja OOUR Šumarstvo M. L. sa 1/1 dijela. Obje parcele su po katastarskom operatu upisane u pl. broj 235 k.o. P. na ime zainteresovanog lica sa 1/1 dijela. Vještak geometar je sačinio kopiju plana i priložio skicu o

povlačenju granične linije, a istakao je i da je tužilac u blizini uzurpirane parcele imao sagrađenu porodičnu kuću u kojoj je rođen i koja je u njegovom vlasništvu, te da za predmetno zemljište nije do sada raspravljana uzurpacija. Prihvatajući tako sačinjeni nalaz, te izjave saslušanih svjedoka, prvostepeni organ je, kako je već i navedeno, zaključio da je uzurpacija predmetnog zemljišta izvršena prije 08. jula 1955. godine, da se radi o zemljištu koje se nalazi u kompleksu poljoprivrednog zemljišta, zbog parcela koja je u naravi šuma predstavlja manje izolovano zemljište pod šumom, pa da su ispunjeni uslovi iz člana 3. i u vezi sa članom 7. stav 4. i 5. Zakona o uzurpacijama („Službeni glasnik RS“ broj 76/06, u daljem tekstu: ZU) da se na tom zemljištu zainteresovanom licu prizna pravo svojine, kako je to i učinjeno predmetnim prvostepenim rješenjem.

Tuženi organ je odbio žalbu tužioca prihvatajući razloge obrazloženja prvostepenog rješenja, a nižestepni sud je odbio tužbu nalazeći pravilnim činjenično utvrđenje i pravno shvatanje tuženog organa.

Međutim, po ocjeni ovoga suda tužilac osnovano prigovara zaključku upravnih organa da parcela k.č. broj 1143/35, predstavlja manje izolovano zemljište pod šumom, jer nalaz vještaka geometra na kojem je zasnovano činjenično utvrđenje u ovoj upravnoj stvari se nije mogao prihvatiti kao valjan dokaz i nije mogao biti osnov za utvrđenje te činjenice, bitne za odlučivanje po predmetnom zahtjevu, a s obzirom na odredbu člana 7. stav 5. ZU. Tom odredbom propisano da će se na zemljištu iz stava 4. toga zakona (manje izolovano zemljište pod šumom) priznati pravo svojine ako je Skupština opštine, odnosno Skupština grada usvajajući odluku o uspostavljanju granične linije utvrdila da se to zemljište smatra manje izolovanim zemljištem pod šumom.

Vještak geometar se na tu okolnost nije izjašnjavao, a prvostepeni organ je zaključak o toj činjenici izveo samo na osnovu činjenice da je predmetno zemljište nakon povlačenja granične linije ostalo u poljoprivednom kompleksu, što s obzirom na naprijed navedeno nije dovoljno. Uz navedeno, tu je i odredba člana 2. Odluke Skupštine opštine L. od 30.07.1982. godine o povlačenju granične linije, na koju tužilac ukazuje, u kojoj je navedeno da zemljišta pod šumom koja nisu obuhvaćena graničnom linijom u smislu člana 17. ZU, nemaju status manje izolovanog zemljišta pod šumom. Dakle nedostaje izjašnjenje vještaka geometra o statusu parcele k.č. broj 1143/35, koja je u naravi šuma, u smislu navedene odredbe ZU i Odluke Skupštine opštine L., zbog čega je sporno da li su i ispunjeni uslovi da se na tom zemljištu zainteresovanom licu prizna pravo svojine po osnovu uzurpacije.

Osim toga, tu je i činjenica koja je zanemarena od strane upravnih organa i nižestepenog suda, a od uticaja je na pravilnu primjenu materijalnog prava, koja se odnosi na upis prava te parcele u z.k.ul.broj 151 k.o. Z.S., u kojem je ta parcela, upisana kao društvena svojina sa pravom raspolaganja OOUR Šumarstvo M. L., na osnovu pravosnažnog i izvršnog rješenja Skupštine opštine L. broj 476-04/II-2-3 od 12.03.1981. godine. Navedeno rješenje kao osnov upisa prava raspolaganja nije pribavljeno, a niti je ta činjenica raspravljena u postupku, što je dodatni razlog koji ukazuje da je činjenično stanje, pogrešno i nepotpuno utvrđeno i što ima za posljedicu pogrešnu primjenu materijalnog prava i razlog je za poništenje osporenog akta iz odredbe člana 10. tačka 2. i 4. ZUS.

Kod takvog stanja stvari proizilazi da je pobijana presuda zahvaćena povredama iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca uvažava na način određen u izreci ove presude na osnovu člana 40. stav 1. i 2. istog zakona, jer su ostvareni razlozi iz člana 10. tačka 2. i 4. ZUS za poništenje osporenog akta.

Zapisničar
Sanja Oraščanin

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić